

MINIJUM (7) *sb n indecl*

Sł stp, Cn, Linde brak.

Minium (Rost): tlenek ołowiu, chemiczny czerwony barwnik; też dość powszechnie występujący czerwonego koloru minerał, zawierający uwodniony tlenek żelaza, używane w średniowieczu do miniatur i zdobienia ksiąg, rzadziej w malarstwie sztalugowym; minium Mącz; sandyx Calep [minium pigmenti genus est laudatissimi coloris, quod in argentariis metallis cum argento vivo inveniri solet – cynober Calep; minija samorodna i robiona – minijum Cn] (7) : Minium. Fárba którą też náfzy málarze Minium zową. Alias rubrica, Glinká. Mącz 222c, 222c; Sandyx, Germ. Parijsrodt, Gametrodt, Mening, Bergrot. Pol. Minium. Calep 943b. [Cf Trtęci kruźzec/ Miniu^m fossile, Bergzinober/ Quecksilber Ertz. SienHerb L4#fv; Minium, Bergzinober. P. Gorny Cynober Volck 373].

Zwrot: »minijum kopać« (2): Minaria. Szibá álbo Gorá w którey Minium kopáya. Mącz 222c, 219b.

Wyrażenie: »fárba minijum« (2): Minio, Fárbuyę tą fárba Minium/ czinię czerwono. Mącz 222c, 222d.

Synonimy cf MINIJA.

*Cf **MINIJA***